

SỐ

719

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"

Ti-ti Thiên 119:105

September 5th 2021. Vol. 46. No. 9

SỐ 719 * Chúa Nhật, ngày 5 tháng 9 năm 2021

MÙ

Tiếng Việt mình hay, ghép tối với mù = TỐI MÙ. Tôi đã luận về TỐI trong tháng 8, nay luận tiếp về MÙ trong tháng 9 để bổ xung TỐI.

Người mắt sáng mà đi trong tối thì khác chi người mù. Người sáng mắt thường bị tiền-bạc làm tối mắt - "mù". Một nhà chính-trị quyền cao chức trọng tới nhà văn lỗi-lạc nhờ viết một bài về ông để đăng lên báo, và ông trả công 5 ngàn đồng. Nhà văn trả lời:

- Xin lỗi ông, tôi viết với con mắt sáng suốt nhận định vấn-đề, chớ không viết thuê, viết mướn cho ai hết.

- Tôi trả ông 10 ngàn đồng.
- Tôi không thể nhắm mắt làm trái với lương tâm.
- Tôi trả ông 15 ngàn đồng.
- Ông cho tôi thời-gian suy-nghĩ.
- Tôi trả ông 20 ngàn đồng.
- Tôi đồng ý viết cho ông. Nào ông muốn tôi viết gì đây?

Lời Kinh-Thánh cho chúng ta biết: "Sự tham tiền bạc là cội-rễ mọi điều ác" (I Ti-mô-thê 6:10). Biết bao người bị tiền làm "mù mắt", cứ làm không cần "thấy" phải trái, tốt xấu, miễn là có tiền. Nên chi:

- Mi hiếm chi mi rửa hơi tiền
- Mi làm thế-giới quá đảo điên
- Mi tô mặt nạ đen ra trắng
- Mi nắn lòng người thẳng hóa xiêng
- Mi xô nhân-nghĩa vào một xô
- Mi dẹp can-thường lại hai bên
- Thế-gian điên đảo vì mi cả
- Mi hiếm chi mi rửa hơi tiền.

Sau tiền-bạc đến tình-dục làm "mù mắt". Nam giới dễ "mù" hơn nữ giới. "Gian-dâm, ô-úế, luông-tuông" (Ga-la-ti 5:19), làm cho con người mình "sướng", với con mắt mình "mù", gạt hậu quả như tục-ngữ ta nói: "sướng trong chốc lát mà sâu thiên thu".

Nhạc-sĩ Sĩ-Đan có bài hát Con Tim Mù Lòa khi yêu. Theo tâm-lý học, con tim mù lòa khi người yêu tuổi từ 13 đến 17, qua tuổi 18 thì bớt "mù lòa" vì trí óc dự phần nhận ra "yêu là chết trong lòng một ít". Qua khỏi tuổi 35 thì con tim hết "mù lòa" vì trí óc nhận định "yêu là khổ". Qua khỏi tuổi 40, trí óc thẩm định "yêu là khổ, không yêu là lỗ" thôi đành "chịu lỗ còn hơn chịu khổ". Nhờ trí óc mà "con tim" hết "mù lòa" lại làm "con tim vui trở lại".

"Mù" vì tiền, vì tình hại cho bản thân mình thì nhiều và hại cho người lân-cận cũng không ít. Nhưng người lãnh-đạo mà đi trong tối tăm, kể như "mù" thì thẩm-họa không sao kể xiết.

Nhớ mùa Xuân năm 1975, Đại Tướng Tổng Tư-Lệnh Võ-Nguyễn-Giáp tuyên-bố: Chúng ta đánh dấu bước phát-triển mới hết sức rực-rỡ của nghệ-thuật chiến-tranh nhân-dân trong điều kiện hiện-đại, đưa Đàng và Nhà Nước ta đến toàn-thắng.

Thế mà nhân dân lại cảm nghĩ: Sau Mùa Xuân Đại Thắng, khi lịch-sử sang trang, bọn quyền-lực "dui mù" cầm lái vận-mệnh đất nước, đánh mất cơ-hội ngàn vàng của cả dân-tộc, tiếp-tục sai-lầm, chất chồng thù-hận, đưa đất nước vào cội tối tăm bằng những nghị-quyết cực-kỳ ngu-xuẩn. Một trong những nghị quyết

ngu-xuẩn là đốt hết sách ở miền Nam Việt-Nam. Các nhà in, nhà xuất bản và những nhà sách như Khai-Trí, Sống Mới, Độc-Lập, Đồng Nai, Nam Cường, Trí Đăng đều bị niêm phong và sau đó lấy sách ra đốt hết. Mọi nhà đều đem sách ra bán như thứ "giấy vụn", không bán được, là thành phần "con cháu bác" tới lấy đem đốt.

Nhìn những đồng sách bị đốt, giới quyền-lực "dui mù" đâu có "thấy" mình đang hủy-hoại cả một nền văn-hóa dân-tộc. Có người nhìn những đồng sách bị đốt, cảm nhận mệnh sách, mệnh người, mệnh đất nước cùng chung số phận trước sự "dui mù" của giới quyền lực Đàng và Nhà Nước.

Ngày nay, sách in tại Việt-Nam rất nhiều và rất rẻ, không có nghĩa giới quyền-lực "sáng mắt", hết "dui mù", mà chỉ là "mắt nhắm, mắt mở". "Mắt nhắm" với tất cả sách nào "sáng" vào chỗ "tối mù", mắt chỉ mở với những sách tạo thêm "tối mù" nhân dân, để giới cầm quyền và toàn dân "nhất trí".

Nhưng người lãnh-đạo trong tôn-giáo mà "mù" thì tại hại không sao kể xiết. Chúa Jê-sus phán về thành-phần lãnh đạo này như vậy: "Kẻ mù dẫn đưa kẻ mù, thì cả hai sẽ cùng té xuống hố" (Ma-thi-ơ 15:14). Là một điều người lãnh-đạo "mù" lại tạo ra đuốc thấp sáng để đi, và kêu gọi mọi người "tự mình thấp đuốc mà đi". Những con đường "tự mình thấp đuốc mà đi" lời Kinh-Thánh dạy như sau:

"Có một con đường đời đường như chánh-dáng cho loài người;

Nhưng cuối cùng nó thành ra cái nẻo của sự chết" (Châm-ngôn 16:25).

Trong Cơ-đốc giáo không thiếu các nhà lãnh-đạo "mù", luôn "khoe mình làm người dẫn đường cho kẻ mù, làm sự sáng cho kẻ ở nơi tối tăm, làm thầy kẻ ngu, làm người dạy kẻ tâm thường" nhưng hành-động thì trái với lời dạy: "Người giảng chớ nên ăn cắp, mà người ăn cắp! Người nói rằng chớ nên phạm tội tà-dâm, mà người phạm tội tà-dâm" (Rô-ma 2:19-22).

Chúa Jê-sus đã phán cùng đám lãnh-đạo này: "Hỡi kẻ mù dẫn đường, các người lọc con ruồi nhỏ mà nuốt con lạc đà" (Ma-thi-ơ 23:23). Người lãnh-đạo chân chính phải như Phao-lô: "Hễ sự gì anh em đã học, đã nhận, đã nghe nơi tôi, và đã thấy trong tôi, hãy làm đi, thì Đức Chúa Trời của sự bình an sẽ ở cùng anh em." (Phi-líp 4:9). Làm người lãnh-đạo mà "nói một đằng làm một nẻo" là "mù" đấy.

Là một điều, giới lãnh-đạo "mù" này lại phát-triển Hội-Thánh mình quản-nhiệm cách "hoành-tráng": Cơ-sở khang-trang rộng lớn, tín-hữu đông-đức vì Hội-Thánh quá vui trong những cuộc hội-hợp ăn-uống thỏa-mãn và còn đủ môn giải-trí cho mọi tầng-lớp trong Hội-Thánh. Mục-sư luôn giảng "chuyên huyền" đáp-ứng nhu-cầu nghe người tham-dự "ham nghe những lời êm tai, theo tư-dục". Hội-Thánh luôn tổ-chức gây quỹ, tiền bạc dư thừa như Hội-Thánh Lao-đi-xê luôn tự hào: "Ta giàu, ta nên giàu-có rồi, không cần chi nữa", kể cả Chúa cũng "không cần". Chúa rất buồn vì sự "mù" của họ. Ngài phán: "song người không biết rằng mình khổ-sở, khốn-khó, nghèo-ngặt, dui mù, và lòa-lò" (Khải-huyền 3:17). "Khổ-sở, khốn-khó, nghèo-ngặt" vì thiếu "đủ mọi thứ phước thiêng-liêng ở các nơi trên trời" (Ê-phê-sô 1:3). Thành-tích của Hội-Thánh chỉ là "gỗ, cỏ khô, rơm-rạ" một đồng chờ "lửa sẽ chỉ ra" còn một đồng tro tàn trong ngày sau rốt. Họ vẫn "được cứu, song đường như qua lửa vậy" (I Cô-

rinh-tô 3:12). Hiện tại, những Hội-Thánh loại này đầy "vinh-hiến" với đời, nhưng với Chúa thì ở trong tình-trạng "lơ-lơ", đáng xấu-hổ. Mong rằng các Mục-sư đừng "mù".

Chúa Jêsus khảng định: "Ta là đường đi, chân-lý, và sự sống" (Giăng 14:6). Cơ-đốc nhân không nhận biết Chúa Jêsus là "đường đi, chân-lý, và sự sống" là "mù" đấy. "Mù" của Cơ-đốc nhân là do Sa-tan "chúa của đời này đã làm mù lòng họ, hầu cho họ không trông thấy sự vinh-hiến chói-lọi của Tin-Lành Đấng Christ, là hình ảnh của Đức Chúa Trời" (II Cô-rinh-tô 4:4). Cơ-đốc nhân biết mình hết "mù" khi nhận ra: "Quyền phép Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta mọi điều thuộc về sự sống và sự tin-kính, khiến chúng ta biết Đấng lấy vinh-hiến và nhơn-đức mà gọi chúng ta, - và bởi vinh-hiến nhơn-đức ấy, Ngài lại ban lời hứa rất quý rất lớn cho chúng ta, hầu cho nhờ đó anh em được lãnh khỏi sự hư-nát của thế-gian bởi tư-đục đến, mà trở nên người dự phần bốn-tánh Đức Chúa Trời. Vậy nên, thêm cho đức tin mình sự nhơn-đức, thêm cho nhơn-đức sự học thức, thêm cho học thức sự tiết độ, thêm cho tiết độ sự nhin-nhục, thêm cho nhin-nhục sự tin-kính, thêm cho sự tin-kính tình yêu thương anh em, thêm cho tình yêu-thương anh em lòng kính-mến. Vì nếu các điều đó có đủ trong anh em và đầy-dẫy nữa, thì ắt chẳng để anh em ở đứng hoặc không kết-quả trong sự nhận-biết Đức Chúa Jêsus-Christ chúng ta đâu. Nhưng ai thiếu những điều đó, thì thành ra người cận-thị, người mù; quên hẳn sự làm sạch tội mình ngày trước" (II Phi-e-rơ 1:3-9).

Tôi là Mục-sư, có trách-nhiệm giải-bày Chúa Jêsus là "đường đi, chân-lý, và sự sống". Đôi khi "mù", không "thấy" rõ "đường đi". Thế là để tâm tra-cứu Kinh-Thánh, và vui-sướng làm sao: "Lời Ngài là ngọn đèn cho chân tôi, Ánh-sáng cho đường lối tôi" (Thi-Thiên 119:105) dẫn tôi đúng "đường đi". Nhiều lúc tôi đọc Kinh-Thánh và "mù" không thấy "chân-lý". Thế là tôi cầu nguyện: "Xin Chúa mở mắt tôi, để tôi thấy sự lạ-lùng (chân-lý) trong luật-pháp (Kinh-Thánh) của Chúa" (Thi-Thiên 119:18). Nhờ vậy và tôi tránh được giảng-dạy "chuyên huyền" (II Ti-mô-thê 4:4).

Đọc câu Kinh-Thánh này thì nhiều Cơ-đốc nhân đang lâm vào tình trạng "mù" mà không biết "Nhưng ai ghét anh em mình, thì ở trong sự tối-tâm, làm những việc tối-tâm, và không biết mình đi đâu, vì bóng tối tâm đã làm mù mắt người" (I Giăng 2:11). Bởi "mù" này mà Cơ-đốc nhân đối với nhau "cay-đắng, buồn-bực, tức mình, kêu-rêu, mắng nhiếc". Muốn khỏi "mù" là "phải bỏ khỏi anh em những sự ..." trên. Biết chắc mình hết "mù" khi Cơ-đốc nhân "ở với nhau cách nhơn-tử, đầy-dẫy lòng thương-xót, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Đấng Christ vậy" (Ê-phê-sô 4:31-32).

Ước mong Quý Vị đang ở trong "tối-tâm" tin nhận Chúa Jêsus làm Cứu Chúa của mình để được: "Từ tối tâm qua sáng-láng" (Công-vụ các sứ-đô 25:7). Ước mong Cơ-đốc nhân là "Con-cái sáng-láng" (Ê-phê-sô 5:8) chớ đại-dột tự làm mình "mù".

PHƯƠNG DANH ĐỌC GIÁNG-HỒ ANH-SÁNG	
- Ông Nguyễn-Văn-Lục - Vallejo, CA	100\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA	200\$00
- Thái-Hồng - Winnetka, CA	50\$00
- Bà Ân Danh - San Diego, CA	100\$00
- Cô Ân Danh - San Diego, CA	50\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VỊ

MẮT SÔI-SÀNG

"Mắt là đèn của thân-thể; nếu mắt người sôi-sàng, cả thân-thể người được sáng-láng; xong mắt người xấu, thân-thể người phải tối-tâm. Ấy vậy hãy coi chừng kéo sự sáng trong mình người hóa ra tối-tâm chẳng."

Lu-ca 11:28

Tôi nhìn tôi ra sao, tôi là thế!
 Những nỗi buồn thường xâm-chiếm hồn tôi
 Nên quanh năm nét mặt chẳng được vui
 Và ... thất-bại cứ xen vào cuộc sống.

Khổ một nỗi, tôi biết tôi rõ lắm
 Khả-năng mình hạn-hẹp, khó đua tranh
 Nên làm gì cũng sợ hỏng, bất thành
 Thêm vào đó, ít khi đời ... may-mắn.

Con mắt nhìn thấy mờ-mờ ... nhân ảnh
 Thì làm sao ánh-sáng lọt vô tim
 Cúi đầu đi, không một chút tự tin
 Con mắt xấu ... phải tối-tâm ... là đúng.

***

Mắt sôi-sàng, thân-thể người sáng-láng
 Đừng để cho bóng tối chiếm ngự người
 Hãy lùa cho tràn ngập ánh-sáng trời:
 Một đời sống tươi vui và kết-quả.

Tường-Lưu

MÓN QUÀ QUÝ GIÁ NHẬN ĐƯỢC

* Trong tháng 6 năm 2021, **Giáo-sĩ Báo-Hạnh** ở Tucker, GA gửi cho tôi 100\$00 và xin tôi gửi đến bà một cuốn **Đời Ta** và 4 cuốn gửi đến bốn người bạn của bà. Bà cho biết bạn của bà đã "khen" cuốn sách này quá hay, nên bà muốn đọc và muốn bốn bạn bà cùng đọc.

Thế là trước khi gửi sách đi, tôi lấy **Đời Ta** đọc lại và thấy "hay" thiệt.

* **Đời Ta** - The Me I Want To Be phát-hành vào tháng 12 năm 2010 gồm 5 chương:

Chương I **Đời sống ta** gồm 5 phần: Đời sống thân-thể. Đời sống phái tính. Đời sống tăng-trưởng. Đời sống hi-vong. Đời sống hội-nhập.

Chương II **Công-việc ta** gồm 5 phần: Công-việc mưu-sinh. Công-việc gì đây. Công-việc hữu-ích. Công-việc tâm-linh. Công-việc thành-công.

Chương III **Gia-đình ta** gồm 4 phần: Đời sống gia-đình. Lạc-đức trong gia-đình. Bảo-vệ gia-đình. Gia-đình hạnh-phúc.

Chương IV **Vui-sướng ta** gồm có 4 phần: Vui-sướng riêng. Vui-sướng chung. Vui-sướng trong niềm tin. Vui-sướng trong phục-vụ.

Chương V **Ước-mơ ta** gồm có 4 phần: Đánh trận tốt lành. Không sợ chạy. Giữ được đức-tin. Được phần-thường.

* Tôi tạ-ơn Chúa đã dùng tôi viết được 117 cuốn sách để giải-bày "chân-lý" và ơn-phước đời-dào Chúa muốn ban cho mọi người. Sách tôi không giữ bản-quyền, cũng chẳng "bán", song mong người nhận yểm-trợ chút ít để có tiền in các sách khác. Cảm-ơn Quý vị.

4 Điều

**THƯỢNG ĐẾ
 Muốn Bạn
 Cần Biết**

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
 2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
 INFO@SALVATIONVBC.ORG
 SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn

"Vi mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế." "Vi tiên công của tội lỗi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết."
 (KT. Rô-ma 3:23, 6:23; Ê-xê-chi-ên 18:4)

"Vi không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hòa thuận lại với Thượng Đế cả." "Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rỗi ... không phải do công đức."
 (KT. Rô-ma 3:20; Ê-phê-sô 2:8-9)

Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế

"Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vi Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế."
 (KT. Rô-ma 5:8; I Phi-e-rơ 3:18)

"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu."
 (KT. Mác 1:15; Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)